# Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan

Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, popor hrănit de Dumnezeu pe vatra neamului român, țara întoarcerii Mele de la Tatăl la sfârșit de timp.

Pace ție, poporul Meu! Sunt în nor deasupra ta cu sfinții și sunt la porți ca să intru cuvânt în carte și să te hrănesc, că n-ai mai fi popor al Meu dacă nu te-aș hrăni mereu, dacă n-ai avea pe masă această hrană părintească, gata mestecată de gura Mea ca să ți-o dau, așa cum o mamă mestecă cu gura ei hrana tare și o înmoaie și o dă apoi fiului ei cel mic gata mestecată, iar el mănâncă și se bucură și crește fericit și hrănit de mama lui.

Vin cu hrană, fiilor, că Dumnezeu este fără de început și fără de sfârșit cu hrana Lui, ca și cuvântul Său cel de facere, așa cum toate s-au făcut prin cuvânt. O, tot așa ar fi să lucreze și omul, și mai ales omul creștin, iar pentru așa lucrare el trebuie să stea mereu în Dumnezeu. O, cum așa, fiilor? Da, așa și nu altfel, și toate se fac prin cuvânt, iar Eu vă spun să citiți în Scripturi și veți găsi că este scris: *«Bucurați-vă pururea, rugați-vă neîncetat!»*.

O, bucurați-vă de Dumnezeu, bucurați-vă că sunteți ai lui Dumnezeu și rugați-vă Lui neîncetat, grăiți-I Lui ca să fiți cu El și ca să fie cu voi Domnul pururea, că altfel vine ispita, vine înstrăinarea de Dumnezeu între voi și Dumnezeu, și nu mai aveți bucuria și nici rugăciunea care merge singură, merge de dor și cu dor și bucură pe cel care iubește, căci Dumnezeu este iubire, fiilor, iar fără El voi n-ați avea iubirea, care poate totul, măi fiilor.

Am spus vouă acum trei zile că mai trece o zi, și iarăși ne așezăm în carte ca să-i hrănim pe cei ce se hrănesc din izvorul Meu de cuvânt. O, dacă n-aș mai grăi cu voi, v-aș mai avea pe voi rod al grăirii Mele, aș mai avea bucurie? O, fiilor, voi sunteți bucuria Mea, și spunem acum la tot poporul cuvântului Meu că vorbirea cea dintre frați este rodul rugăciunii lor spre Mine, e dovada că voi toți lucrați rugăciunea care vă aduce vouă de la Dumnezeu, iar aceasta are ca rod din rod darul proorociei, iar David, când făcea rugăciunea lui spre Dumnezeu o împletea cu proorocia, căci ea este rodul rugăciunii, o, și de aceea vine pe pământ proorocie și împlinirea ei, și vine de la statul omului în grăire cu Mine, și vine de la umilința omului care se apleacă Domnului prin rugăciune de iubire, de iertare, de coborâre a Duhului Sfânt în lucru cu omul în duhul proorociei, și iată, departe este de Dumnezeu omul, fiilor, departe cu rugăciunea, departe, căci David zicea: *«M-am sculat și încă sunt cu Tine, Doamne»*.

O, sunt chinuiți oamenii. Nu ascultă de Dumnezeu oamenii. E un chin viața lor, a celor ce nu ascultă, căci diavolul îi chinuie cum vrea el pe cei despărțiți de Dumnezeu cu trăirea lor. Voi însă căutați mereu să fiți uniți cu Mine prin grăirea voastră cu Mine, și apoi, fiilor, îndrăzniți să biruiți și să fiți biruitori, și biruiți lumea și pe diavolul așa cum Eu am biruit, că aceștia sunt vrăjmașii cei dintre voi și Mine, dar voi fiți fiii grăirii cu Dumnezeu, ca să nu-i dați loc și timp diavolului, care-l ia pe om din brațele Mele, iar fără Mine cu voi și în voi ați ajunge apoi să fiți nemulțumiți, adică lipsiți de Dumnezeu, ca și cei ce-și plâng unii altora nemulțumirile, o, fiilor, dar aceștia și unii și alții să învețe pe dinafară să se ferească unul pe altul de acest păcat mârșav, căci dreptatea lucrurilor toate nu stă la îndemâna oricui, nu, fiilor, și e primejdios să se așeze omul pe scaunul dreptății lucrurilor, că e locul Domnului pe acest scaun, fiindcă Domnul nu vede ca omul, nu Se plânge ca omul. Domnul doar plânge, dar nu Se plânge, nu Se nemulțumește ca să Se plângă.

O, dragostea lui Dumnezeu Îl cunoaște pe Dumnezeu în omul însuși și în aproapele său, iar ea nu-L ispitește pe Dumnezeu pentru om. Așadar, nimeni dintre voi să nu îndemne la

dispreț de frați pe careva căruia s-ar plânge împotriva unora din frați, când i-ar veni lui asta în inimă, și fiți dragoste, fiilor.

O, nu vă învățați prea mult cu omul, căci între om și om se întâmplă despărțiri din multe pricini, și v-am mai spus aceasta. Voi învățați-vă mult cu Domnul aproape, că între om și Dumnezeu nu vine despărțirea, și omul nu mai poate sta fără Dumnezeu nici cât stă pe pământ cu viața sa. Toată această putere vine de la duhul duioșiei, duioșie ca a Mea, și care nu trece, nu se împuținează, și este ea adevărata viață, adevărata dragoste a vieții omului, lucrarea dragostei dintre oameni, și e mare, fiilor, și nu cade. O, învățați-vă cu cele ce rămân, cu stările care rămân, și nu se sfârșesc și nu-l sfârșesc pe om, precum nici ele nu sfârșesc.

Te-am învățat, poporul Meu, să fii pregătit mereu pentru Dumnezeu și să lucrezi Lui ca și cum nu te-ai sfârși vreodată, și să fii pregătit din clipă în clipă pentru statul înaintea Lui dacă El vine să te cheme. De aceea te-am povățuit cum să trăiești în fiecare zi, cum să te scoli, cum să lucrezi, și cum să te odihnești apoi pentru a doua zi, și tot mereu așa zi de zi. Dar dacă nu faci așa cum Eu ți-am spus să faci zi de zi cu toată ascultarea, o, îți lipsește atunci frica de Dumnezeu, de la care vine înțelepciunea vieții, adică ascultarea, fiule, căci ea te ține al Meu, așa cum l-ar fi putut ține și pe Adam ca să nu piară el din mâna lui Dumnezeu, și iată, nimeni să nu spună că este al lui Dumnezeu dacă nu ascultă de El, dacă face ca Adam în rai neascultare de cuvântul lui Dumnezeu.

O, îi este de ajuns omului voia Mea, dar dacă el face ca el, și nu ca Mine, nu Mă mai are de Dumnezeu al său, ci se are doar pe sine, și nu mai este el un om povățuit. O, numai cel povățuit de Dumnezeu este al lui Dumnezeu și de folos lui Dumnezeu, dar Eu, Domnul, n-am folos de la om, că omul nu este învățat să asculte, nu este învățat cu Dumnezeu, iar cine nu ascultă de Dumnezeu nu are de tată pe Dumnezeu. Numai copiii ascultă de tatăl lor, dar dacă-și pierd ascultarea îl pierd și pe tatăl.

L-am zidit pe om și i-am dat suflet viu și l-am așezat apoi în grădină de rai, în ascultare l-am așezat, și iată cum se mai numește raiul omului: ascultare se numește, fiilor, iar dacă omul nu ascultă de Dumnezeu nu mai are raiul, și se duce în neascultare, săracul, ca unul care nu mai are tată de care să asculte. Așadar, rămâneți în rai, rămâneți în ascultare, fiilor, că trebuie să descopăr pe pământ taina raiului și grădina apoi, că n-am cu cine să împlinesc aceasta, și a venit vremea, fiilor.

O, rugați-vă neîncetat, că prin aceasta vine duhul proorociei, vine Duhul Sfânt prin rugăciune, vine cu împliniri mari, fiilor, vine și trezește armonia și trăirea sa între frați tot mai mult, o, și vor plânge mulți, care au aruncat acest cuvânt când l-au auzit, și n-au voit să-l înțeleagă și să-l creadă spre folos.

Iar acum, fiilor, ceata mucenicilor mărturisitori pentru numele Meu cât au stat pe pământ, are în mijlocul ei pe mucenicul Ștefan, pe cel ucis cu pietre la porunca sinedriului din vremea aceea, după ce el le-a vorbit lor ca unor potrivnici ai Duhului Sfânt, numindu-i tari la cerbice, așa cum sunt și cei de azi preoți și arhierei, care-și încruntă cerbicea ca nu cumva să-și arate credința și să piardă apoi slava cea de la oameni așa cum și-o pierd cei dintre ei drepți, și care sunt dați afară de la altar și despărțiți de păstorii cei plătiți, care și-au luat pe bani dregătorie la altar, și care stau cu mâna întinsă să capete bani, să capete mereu, o, și numai la căpătat bani le este mintea, săracii de ei. O, cum să vă vrea ei pe voi, când voi nu luați bani pentru rugăciuni, pentru slujiri, și, din contra, voi lucrați cu mâinile voastre și îngrijiți pe poporul cuvântului Meu și lucrarea Mea cu voi, care are nevoie de multe ca să meargă ea peste pământ, iar voi nu câștigați nimic, ci numai dați, și nu luați înapoi niciodată, și vă ajută pe voi cei ce trăiesc ca voi, iar voi îi ajutați pe ei, și unii altora vă dați sprijin, ca toți să fiți ai Mei, și să nu aveți trebuință de la străini, căci așa este așezarea Mea de peste voi, și nu se poate altfel în adevărata slujire pentru Dumnezeu, iar voi aduceți Mie rugăciuni pentru toată lumea și pentru toate câte fi-va să vină pe pământ de la Dumnezeu, fiilor.

O, iată, apostolul Ștefan era el unul dintre cei ce avea grijă de turma creștină din vremea aceea, pus de apostoli la lucrul cel de trebuință al turmei, turmă la care se adăuga o mare mulțime de preoți, precum este scris, ca să fie și ei ai lui Hristos, așa cum și azi sunt mulți între slujitorii de altare care se hrănesc din acest cuvânt și calcă drept pe calea lor cu Mine și rămân în taină și-și fac lucrul lor peste turma lor, că altfel ar fi dați afară din slujbă, dar vine și această vreme, vine, fiilor, căci este scris să vină și să fie.

Vine descoperirea fiilor lui Dumnezeu, așa este scris, iar cei ce ridică acum glasul lor cel plin de fățărnicie cum nu s-a mai văzut, o, vor ajunge aceștia disprețuiți cu multul, că n-au ascultat să fie cuminți, să-și vadă de ale lor, că Eu nu le cer nimic, și nici voi, dar iată, nu ascultă, și cad ei sub păcatul cel greu al hulei asupra Duhului Sfânt, Care sălășluiește cu voi, căci Eu L-am promis și am spus că vine și că va învăța toate pe cei ce cred venirea Mea atunci și acum. O, și nimeni dintre cei ce cred că au cheile împărăției cerurilor nu Mă poate încuia în cer ca să nu mai vin să lucrez lucrarea dată Mie de Tatăl, aceasta le spun Eu lor. O, și le mai spun că Eu sunt Cel ce vă ocrotesc pe voi, și că dau în Mine când ei trimit spre voi răutatea inimii lor, și că-și primejduiesc paza vieții dacă fac așa ce fac ei, că au și ei copii, au familie, și iată-i, nu se gândesc că-și pot face singuri rău, iar Eu sunt cu mila și-i povățuiesc să fie cuminți, dacă vor.

O, mucenic cu râvnă mare în inimioară ca să ajuți spre credință pe cei tari la cerbice, iată, așa știu să facă cei ce n-au pe Dumnezeu de Tată al lor. Ți-au zdrobit trupușorul sub pietre aruncate asupra ta, dar tu erai creștin, și nu te-ai supărat pe ei, ba Mă rugai să am milă de necunoștința lor și să-i iert, iar Eu numaidecât am strălucit și mai mult din tine, și apoi te-am adormit pentru odihna ta și ai trecut cu lucrătorii cei nevăzuți ai Mei, și care lucrează de sus pentru biserica Mea, pentru creștinii care fac voia Mea, și numai aceia sunt biserica Mea și acum ca și atunci, dar are cineva vreme să înțeleagă aceasta?

*— O, Doamne mărturisit de mine, de duhul meu blând și smerit, îi întreb și eu acum pe cei ce se dau că-s slujitori în biserici: știu ei cum trebuie să fie apostolii Tăi? Știu ei cum să oblojească oile turmei? Blânzi și smeriți cu inima trebuie să fie, iar cei ce sunt așa, aceia cred cuvântul coborârii Tale, dar cei ce nu cred sunt trufași, sunt îngâmfați și sunt de plâns, căci ei nu știu ce fac când Te dau din calea lor cu lucrul Tău de azi. O, cum de nu văd ei pe Dumnezeu în acest cuvânt? Iată-i, seamănă cu cei de atunci, care m-au ucis cu pietre, și cărora eu le-am spus rădăcina Ta cea din Avraam și din Moise și din David și din prooroci și din legea dată prin îngeri, iar ei scrâșneau din dinți, Doamne, ca și cei de azi. O, și mi-am ridicat ochii spre Tine sus și Te-am văzut cu Tatăl, Doamne, și le-am spus lor aceasta, iar ei și-au pus degetele în urechi ca și cei de azi, și toți într-un gând s-au năpustit asupra trupului meu din care le vorbeam și m-au scos din cetate și m-au bătut cu pietre ca să tac, și am mai zis:* «Primește, Doamne, duhul meu»*, și în genunchi așezându-mă am strigat la Tine tare:* «Nu le ține în seamă, Doamne, acest păcat»*, și apoi am adormit și am trecut cu Tine la Tine, Doamne.*

*O, slavă Ție, și mare mulțumire cu aplecare pentru dragostea Ta, cu care ne mângâi și ne bucuri pe noi când venim cu Tine în venirea Ta cu sfinții, și când lucrăm de lângă Tine mărturisindu-Te pe pământ, Doamne!*

*Iar voi, cei necredincioși, nu veți sfârși oricum, decât după ce veți vedea cu ochii voștri că Dumnezeu a fost cuvântul acesta, cu care a venit și spre voi să vă miluiască, iar voi n-ați voit pentru voi aceasta, căci inima vă este pustie de Dumnezeu, dar îngerii cerului cântă mereu pe pământ pentru venirea Domnului în cuvânt și cântă de umplu văzduhul și zic în cor: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului! Amin.*

— Amin și Eu zic vouă, celor ce stați sub blestemul necredinței, și vă voi face să-i auziți pe îngeri cântând venirea Mea cea de azi, căci Eu așa am spus acum două mii de ani, o, și va vedea și Ierusalimul, care nu M-a crezut atunci, și vor fi și ei martori adevărului venirii

Mele de azi, căci așa este scris să se împlinească, și să audă toți cei de atunci: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului! Amin.

Iar voi, cei ce-Mi purtați venirea și Mă împărtiți până la margini ca să știe toate neamurile pământului că Eu împlinesc și vin, voi, fiilor, fiți slujitorii Mei, nu ascultați de oameni, lăsați-i, sunt călăuze oarbe, și feriți-vă de fățărnicia lor.

Că Mă uit la inima și purtarea cea fățarnică a preotului din cetate de aici, pus să vă privească, să vă lingușească și să dea de veste la mai-marele lor, dar acest preot nu știe să se poarte, nu are ținută în purtare când vine la voi, căci se poartă fățarnic, și dă să vă bage pumnul în gură ca să vorbească numai el, ca să nu audă de la voi adevărul fățărniciei, pe care o știu pe dinafară toți slujitorii aceștia, care se tem să nu-și piardă slujba, să nu-i dea afară mai-marele de peste ei. O, nu vă privește pe voi aceasta. Să vă lase în pace cu fățărnicia lor, că nu-s decât niște farisei și atât, și nu știu să vorbească cu un om, și cred că numai ei trebuie să vorbească. Voi însă nu mai îngăduiți aceasta, fiilor. Ei nu știu să se facă plăcuți, să se facă iubiți de norod. O, fiecare norod creștin ar fi să aibă preot din cetatea lui, căci cei trimiși nu sunt din cetate, nu sunt cunoscuți de cei din cetate, și vin în nume de preoți aduși, după cum le este placul celor mari de peste ei ca să-și țină sub pumn tare și sub supunere și sub control fățiș pe cei peste care se așează preoți străini de cetate, de oamenii din cetate, de parcă cei din cetate sunt proști toți și sunt nevrednici toți. O, nu așa au zidit ucenicii Mei biserica Mea, dar cei de azi, cine sunt? Eu nu-i cunosc pe cei ce lucrează altfel decât cei ce Mi-au așezat pe piatra ei biserica Mea, întreagă ea în fiecare cetate, căci capul bisericii Eu sunt, Eu, și nu omul, o, și așa au lucrat ucenicii Mei când au binecuvântat biserici prin cetăți.

Și acum vă las sub Duhul Meu petrecând, ca să fiu cu voi, fiilor. O, fiți deștepți cu cei fățarnici, și care vă cred prostuți pe voi, iar pe ei mari și tari și deștepți. Dar voi sunteți ai Mei și aveți creștere frumoasă și sunteți deștepți de la Mine, și nu ajung ei ca voi, dar ei nu știu să se poarte cu voi frumos, așa cum vă purtați voi frumos cu ei din pricina creșterii pe care Eu v-o dau vouă.

O, cum să vină ei la voi și să vorbească numai ei, iar voi să n-aveți timp să le vorbiți din dreptul porților Mele, ale cetății cuvântului Meu? Eu am spus prin Duhul: *«Nu răspunde nebunului după nebunia lui, ca să nu fii și tu ca el, dar răspunde-i lui și nebuniei lui, că altfel se crede înțelept, nefiind el înțelept».*

Eu sunt Cel ce am spus și am așezat în cartea Mea cu voi cum să vă purtați cu cei fățarnici cu voi, și cărora li se potrivește zicala că*: „interesul poartă fesul”*, o, și bine le-ar fi lor să-și vadă de ale lor, și nu de voi, nu de voi, fiilor, mai cu seamă că ei spun de voi că nu sunteți dintre ei și că sunteți străini de ortodoxie, în timp ce ei nu păzesc ortodoxia, de vreme ce n-o trăiesc pe ea. O, dacă ar avea ei prilejul să vă audă pe voi grăind prin înțelepciunea Mea din voi, n-ar putea suferi aceasta, căci s-ar rușina de Duhul Meu din voi și ar da să nu audă, să nu creadă, așa cum sunt ei învățați să facă ori de câte ori dau ei de înțelepciunea Mea din om.

Fiilor, fiilor, vă slobozesc de sub povară, dar sunteți fericiții Mei sub povara Mea. Eu vă sunt povară, dar vă și dau puteri pentru ea, că Eu vreau milă de Dumnezeu să aveți, că Eu milă voiesc, fiilor, și nu știu oamenii de pe pământ să aibă milă de Dumnezeu așa cum am pus Eu în voi milă să aveți de Mine și să Mă purtați ca să merg, că fără om cum aș putea călători? Dar Eu l-am făcut pe om ca să Mă poarte, fiilor, și aceasta voi înțelegeți.

O, pace vouă, pace, fiilor! O, de-aș putea așeza pacea Mea peste oameni așa cum o așez peste voi! Pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

*27-12-2018/09-01-2019*